

از لابلای یادداشت ها و نوبشته های روزمره ام

شکست ستراتیژی های جنگی و پیامدهای آن

از موجودیت بدبیری ها و شکست ها نباید طفره رفت

استدلال امریکایی هامبنی بر موفقیت در جنگ

تشابه عملکردهای ایالات متحده در ویتنام و افغانستان

مخفی نگهداشتن واقعیت های جنگ در کشور ما

زد و خوردهای کنونی به کجا خواهد انجامید؟

جوابگویی در قبال عملکردها

درست ۴۸ سال پس از افشای اسناد محرمانه ای که به "اسناد پنتاگون" مشهور شد، دروغ گویی نظام مند دولت های متوالی ایالات متحده را در مورد وضعیت جنگ در ویتنام بر ملا می سازد، تاریخ بار دیگر تکرار شده است. جان سپکو، سرپرست "دفتر بازرسی گل"، در یکی از اسناد، خلاصه مجموع این ارزیابی ها را اینگونه برآورد می نماید: "به مردم ایالات متحده بگونه دوامداری" دروغ گفته شده است. این ارزیابی درست مشابه ارزیابی است که نیویارک تایمز از اسناد افشاشده جنگ ویتنام در سال ۱۹۷۱ داشت. دولت لیندن جانسون در مورد جنگ ویتنام بگونه سازمان یافته، نه تنها به مردم، بلکه به کنگره ایالات متحده دروغ گفت. بسیاری از مقام های ارشد و دست اندرکاران نظامی امریکایی که در این اسناد با آنها مصاحبه شده است، اعتقاد دارند که دولت ایالات متحده در مورد وضعیت نبرد نظامی در افغانستان نیز، به مردم کشورش دروغ گفته است.

در مورد یادشده، قبل از همه تذکر این مطلب لازمی پنداشته میشود که امریکایی ها سال های متمادی تصور می نمودند که جنگ زد و خوردهای مسلحانه در اراضی افغانستان بنفع ایالات متحده سیر نموده، بر ضرورت تداوم جنگ، خوشبین و به نتایج آن امیدوار بودند. اما نباید فراموش خاطر ما گردد که مقامات ارشد نظامی و ملکی آن کشور از واقعیت های موجود طفره رفته و اصل و واقعیت جنگ در کشور ما را وارونه جلوه داده اند. بسیاری از دست اندرکاران نظامی و دستیاران حربی امریکایی در مقطع زمانی معین، از فرستادن قوت های نظامی کشورشان به افغانستان، رئیس جمهوری ایالات متحده را بر حذر داشتند.

اینک قریب دودهه است که جنگ و زد و خوردهای مسلحانه بویژه پس از سرنگونی "طالب" ها در کشور ما شعله ور گردیده و همچنان زبانه می کشد. صدها هزار نظامی ایالات متحده بمنظور شرکت و سهمگیری در عملیات جنگی وارد کشور ما شده که تاکنون بیشتر از ۲۳۰۰ تن آنان کشته و عده ای از آنها هم زخمی گردیدند. رهبری و اشننگن و نظامیان امریکایی، بارها و بگونه تکراری یادآور می شدند که جنگ در افغانستان، بنفع ایالات متحده بگونه مؤفقت آمیزی ادامه داشته و در این مسیر باید ثابت قدم بود. اما همانگونه که با نشر اسناد بمشاهده می رسد، آنها بگونه عامدانه دروغ گفتند. مقامات رسمی و دولتی به تحریف حقایق مبادرت ورزیده و ازارائه ارقام جعلی و خود ساخته و تصنعی نیز دریغ ننموده و از عواقب فاجعه ای که در شرف تکوین بود، اجتماع امریکایی را گمراه نموده و در تاریکی قرار دادند. صدها میلیارد دالر بمنظور تداوم جنگ و ادامه زد و خوردها در کشور ما هزینه گردید. هزینه یادشده در مجموع، بیشتر از هزینه های اختصاص یافته برای پلان "مارشال" بمنظور بازسازی پس

از جنگ در اروپا می باشد. بگفته بسیاری از دست اندرکاران امور، همه ی این سرمایه ها بویژه پس از شرایط انفلاسیون در ایالات متحده، بمنظور مدرنیزه سازی جامعه افغانی و رفع عقب ماندگی های تاریخی سده های متوالی بهدرفت.

رهبران نظامی کشور از چگونگی ونحوه مسؤلیت ها و وجایب شان اصلن آگاه نبوده، در شناخت دوست و دشمن مشکل داشته و از تصدیق وبازگویی کم کاری ها و ندانم کاری ها در مجموع و واقعیت های دردناک موجود در قبال افکار عامه و مردم کشور که در جنگ متحمل قر بانی ها شده و بهای گرانی پرداختند، خودداری بعمل آمده و طفره رفته اند.

در حاشیه مطالب و مسایل گفته آمده، اینک اندکی وبگونه مختصر، در مورد پیامدهای نهایی زد و خورد های کنونی در کشور، اجازه دهید پرسشی را باین شرح طرح نمایم که چه سرنوشتی در انتظار کسانی خواهد بود کاین مسیر فاجعه آمیز را در کشور ما دنبال، بسیاری ها را گمراه نموده و همچنان در تعقیب و تداوم این مسیر گام می فشارند؟

اگر چنین کاری را انجام داده بودید و اگر بی کفایتی هایی در مقیاس معین و مشخصی توسط شما صورت پذیرفته بود، اکنون در زندان بودید.

در ایام پسین، اخبار و اطلاعاتی درباره ریشه گیری "دولت اسلامی" در برخی از مناطق کشور بگوش می رسد. در این باره باید متذکر گردید که موجودیت جنگجویان "دولت اسلامی" بگونه گسترده ای در ولایت شرقی کنر مورد تایید قرار گرفته است. مقام های مسؤل ولایت یادشده نیز خبر متذکره را تأیید نموده اند.

مطابق گفته های والی ولایت یادشده، در شرایط کنونی، جنگجویان "دولت اسلامی" در مناطق نرننگ اوبدیل، نورگل، خوکی وچپه دره مشغول انجام فعالیت ها و اقدامات تروریستی می باشند. طبق گزارش های تخمینی، تعداد گروه یادشده در مناطق مربوط ولایت کنربه ۱۲۰۰ تن تخمین می گردند. بسیاری از جنگجویان گروه نا میرده در ولایت متذکره را افراد خارجی تشکیل می دهند. مطابق گزارش های رسیده، در مجموعه یادشده، جنگجویانی از کشورهای آسیای مرکزی، پاکستان، پنجاب، بنگله دیش، ایران و کشورهای عربی نیز موجود می باشند.

نیروهای امنیتی ولایت یادشده اظهار می نمایند که جنگجویان خارجی با خانواده های شان وارد ولایت کنر شده وارگان های امنیتی کشور، عده ای از جنگجویان را همراه با همسران شان دستگیر نموده اند.

چند روز قبل، در حدود هفت تن از همسران جنگجویان یادشده زندانی شده که چهارتن از افراد یادشده تبعه پاکستان و سه تن هم از اتباع ترکمنستان نیز شامل آنها می باشند.

مطابق اطلاعات واصله، در ایام پسین در ولایت ننگر هاریکی از ولایت های همجوار ولایت کنر، عملیات وسیعی علیه "داعش" راه انداخته شد که در نتیجه قوای امنیتی کشور مؤفق به توقیف بیشتر از ۶۰۰ تن از جنگجویان "داعش" و خانواده های شان گردیدند.

مسؤلان امنیتی کشور از تهدیدهای مداوم "داعش" در مناطق مختلف کشور خبر داده اند. در این زمینه، نماینده های شورای ولایتی کنر از موجودیت و حضور جنگجویان گروه یادشده هشدار داده و از مقامات امنیتی کشور تقاضا به عمل آوردند تا در مورد، اقدامات لازم و ضروری امنیتی را انجام دهند.

در ولایت غربی هرات نیز گروهها و تشکل هایی از جنگجویان "دولت اسلامی" پا بعرصه وجود گذاشته اند. طبق اطلاعات بنشر رسیده، تهدیدات امنیتی در ولسوالی گذره ولایت یادشده، جنگجویان داعشی در آنجا موجود بوده و مصروف ایجاد تشنج در محل می باشند. گزارشهای مطبوعاتی دال بر پیدایش و موجودیت گروههایی از جنگجویان "دولت اسلامی" بوده و این مسأله را مکررن یادآور می شوند که با چنین وضعیت، اثربخشی "طالب" ها به نازلترین سطح آن سقوط نموده است.

چنانچه بهمگان واضح و روشن می باشد، (برنامه اینچینی)، چنانچه "طالب" ها و پیدایش آنها برنامه تنظیم شده و از قبل سنجیده شده پس از مجاهدین بود، پیدایش و ذایش نامیمون "دولت اسلامی" نیز برنامه پسا طالبانی محسوب می گردد. محل، همان محل و هدف عین هدف اما با کارگزاران و بازیگران متفاوت.

نماینده های شورای ولایتی نیز نگرانی شان را از موجودیت جنگجویان "داعش" در ولایت هرات ابراز نموده و اما اظهار داشته اند که هسته های جدید گروه یادشده نیز در حال تشکل و شکل گیری بوده و روزتاروز بتعداد شان افزایش بعمل می آید که در زمینه، اقدامات بموقع نیروهای امنیتی کشور در رفع خطرات موجود مؤثر و مفید خوا

هد بود. در این اواخر، عده ای از جنگجویان "دولت اسلامی" در ولسوالی اچین ولایت ننگرهار نیز جایجا شده و بانجام اقدامات و فعالیت های تروریستی مبادرت می ورزند.

اما باید متذکر گردید که از طرح ستراتیژی جدید ایالات متحده، بتاريخ ۳۰ ماه نوامبر سال روان عیسوی، توسط مایک پامپیو پرده برداری شد. در جریان بازدید نامبرده از کشور قزاقستان، از پشتیبانی کشورهای که طرح ایالات متحده درباره صلح افغانستان را مورد تایید قرار داده اند، ابراز امتنان نموده و از عقد قراردادهای انتفاعی با کشور قزاقستان نیز یادآوری بعمل آورد. نامبرده ارتباط و مناسبات میان قزاقستان و ایالات متحده راستوده و با ن ارزش قابل گردید. عمده ترین مسأله ای که پامپیو در جریان کنفرانس مطبوعاتی بان اشاره نمود، مسأله و سعت و گسترش مناسبات و همکاریهای دوجانبه ایالات متحده با قزاقستان و سایر دول کشورهای آسیای مرکزی بود.

طی دیدار پامپیو از تاشکند و دیدارهایی با گروه ۱+۵، مسایل مورد علاقه طرف های شرکت کننده به بحث گرفته شد. وزیر امور خارجه ایالات متحده با همتایان قزاقستانی، قرغیزی، تاجیکستانی، ترکمنستانی و ازبکستانی اش، مسأله دورنمای همکاری های منطقه ای و تأمین امنیت در آسیای مرکزی و چگونگی رفع بحران در کشور ما را مورد بحث و مذاکره قرار داد.

رؤسای هیأت های شرکت کننده، همچنان از ملاقات و گفتگوهای سال ۱۳۹۴ سمرقند در خصوص وسعت و گسترش همکاریهای دوجانبه دول کشورهای عضو بمنظور حفظ و رعایت پرنسپ های روابط بین الدول تأکید بعمل آوردند. وزیر خارجه نامبرده همچنان اضافه نمود که از حقایق موجود چنین آشکار می گردد گروه یادشده بیش از پیش، مؤثریت و کارایی اش را در هماهنگی فعالیت ها و کنش های دول کشورهای آسیای مرکزی، بشمول مبارزه علیه تروریسم و گسترش همکاری های اقتصادی و انرژی در منطقه تبارزمی دهد.

در مورد استفاده و نحوه بکارگیری ابزار سیاسی باید متذکر گردید که در مقدمه و آغاز ستراتیژی اعلام شده توسط وزارت امور خارجه ایالات متحده، با صراحت یادآوری بعمل آمده که منافع ایالات متحده بمفهوم وسیع کلمه، در موجودیت آسیای مرکزی خودکفا و مستقل و عدم وابسته به افغانستان متصور می باشد. گروه تحلیلی مرکز مطالعات آسیا و قفقاز چنین می پندارند که ایالات متحده بگونه سنتی به منطقه وسیع و گسترده آسیای مرکزی نیز چشم دوخته است.

اما واقعیت قابل نکر دیگر در مورد چگونگی وضعیت در کشور عزیز، از جمله یکی هم نشر مقاله ای در روزنامه واشنگتن پست در مورد فاکت های گوناگون و مختلف، از جمله بر این واقعیت صحه می گذارد که نظامیان و رهبران ملکی ایالات متحده از سال ۱۳۸۲ بدینسو، بگونه سیستماتیک، واقعیت های جنگ در افغانستان را از اذهان عامه مخفی نگهداشته و در مورد دورنمای جنگ یادشده بمرم و باشنده های امریکایی دروغ گفتند. دونالد رامزفلد، وزیر دفاع پیشین ایالات متحده اعتراف نمود که شش ماه پس از آغاز جنگ در افغانستان، باین واقعیت پی بردیم که هیچگاهی به فراخواندن نظامیان امریکایی از افغانستان قادر نخواهیم گردید و اگر در مورد یادشده دقت لازم صورت نگیرد، شاهد دستیابی با استقرار ثبات و تأمین امنیت نخواهیم بود. همچنان نامبرده یادآور شد که بمنظور درک و تمایز دوست و دشمن در این کشور آسیایی (افغانستان)، اصلن بنیاد پایداری موجود نمی باشد. بر بنیاد نشر مطالبی که بر بنیاد گفتگوهای متعددی بعمل آمده، نظامیان خارجی با این مشکل مواجه بودند که با کی می جنگند؟ "القاعده" بمثابه دشمن پنداشته می شوند یا "طالب"ها؟ آیا پاکستان را بمثابه دوست پذیرفت و یا دشمن؟ در مورد "دولت اسلامی" (بویژه پس از سال ۱۳۹۳) و تعداد بیشماری از جهادگران خارجی که مزد بگیران "سیا" می باشند چه باید گفت؟

چنانچه واشنگتن پست تأیید می نماید که مقامات رهبری ایالات متحده، چه از همان آغاز و چه در تمامی مراحل جنگ و نبردهای خونین ۱۹ ساله بخوبی می دانستند که در جنگ آغاز شده در اراضی افغانستان، به مؤفقیت و پیروزی نایل نخواهند گردید. آنها می دانستند که پنتاگون در کارزار آغاز شده محکوم به شکست می باشد، اما هیچ مقام و شخصیتی اصلن حتما در تصور ختم جنگ و فراخواندن نظامیان خارجی به خانه های شان نبودند، در عوض، آنها اجازه دادند تا اداره واشنگتن یکی پس از دیگری، بگونه منفعلانه شاهد تماشای تداوم جنگ و کشته و زخمی شدن هزاران تن از افراد ملکی کشور ما و همچنان ناظر به قتل رسیدن و مجروحیت تعداد بیشمار نظامیان امریکایی نیز باشند.

درباره چگونگی موضعگیری و مؤقف نماینده های کنگرس ایالات متحده در مورد توافق با "طالب"ها باید یاد

یادآور شد که نماینده های یادشده، در مورد متذکره نهایت محتاط می باشند، چه، دورنمای امضای توافقنامه ایالات متحده - "طالب" ها از جانب اعضای کنگره ایالات متحده و اکنش های هشداردهنده ای را ببار آورد. آخرین، گروه ابتکار متشکل از ۲۲ تن اعضای کنگرس، نامه سرگشاده ای عنوانی مایک پامپیو وزیر امور خارجه و مارک اسپر وزیر دفاع ایالات متحده را به نشر سپرده اند که در آن از خطرات احتمالی ناشی از امضای توافقنامه ایالات متحده و "طالب" ها هشدار داده شده است.

اعضای کنگرس ایالات متحده، نگرانی شان را چنین ابراز نمودند که "طالب" ها در صورت خروج کامل قوت های نظامی امریکایی از افغانستان، حاضر بامضای توافقنامه بوده تا به تعقیب آن به برداشتن گام های بعدی بمنظور ایجاد و برپایی اداره تمامیت خواه امارت اسلامی مبادرت ورزند.

نویسندگان نامه سرگشاده در باره جلب توجه به شایعات در مورد توافق احتمالی در عرصه مبارزه مشترک علیه تروریسم و ایجاد مرکز واحد و مشترک ضد تروریستی در افغانستان یادآور گردیده اند که اجرای عملی چنین برنامه، مسخره ای بیش نبوده و زندگی نظامی های امریکایی را تهدید می نماید.

آنها همچنان از معاملات پنهانی با "طالب" ها، از جمله آزادی زود هنگام یا ضمنی زندانیان، اداره و اشنگتن را بر حذر داشتند. همچنان آنها اصرار بر قطع کامل روابط "طالب" ها با "القاعده" را از جمله مهمترین بخش مذاکرات و اشنگتن - "طالب" ها عنوان کردند. نویسندگان نامه یادشده با استدلال در مورد چشم انداز دورنمای خروج نظامیان امریکایی با توجه به وضعیت موجود در کشور ما به لزوم و ضرورت تصمیمگیری های قاطعانه و مطابق به واقعیت های موجود اشاره نموده اند. در نامه تأکید بعمل آمده که در حال حاضر، ختم کامل حضور نظامی ایالات متحده در اراضی مربوط به افغانستان، فقط می تواند به بدتر شدن اوضاع بیانجامد.

چنانچه همه می دانند که بروزشنبه تاریخ ۲۹ ماه فبروری سال روان در قطر، درجایی که پس از یک سال و نیم چانه زنی ها، مذاکرات و گفتگوها، میان ایالات متحده و "طالب" ها در حضور نماینده های کشورهای جهان، توافقنامه ای میان آنها بامضا رسید.

در پایان نبشته حاضر، اندکی هم درباره توافقنامه های حاصله امریکا - "طالب" باید متذکر گردید که بروز شنبه ۱۰ ماه حوت سال ۱۳۹۸ خورشیدی بمنظور تداوم پیرویه صلح آغاز شده در کشور عزیز ما، به طولانی ترین جنگ و درگیریهای مسلحانه ایالات متحده که منجر به مرگ دهها هزار نفر و هزینه نمودن میلیاردها دلار گردید، نقطه پایان گذاشته شده و نظامیان آن کشور بخانه بازگردانده شوند. در مجموع توافقنامه گفته شده است که:

- ایالات متحده متعهد به فراخواندن نظامیان در طول مدت زمان ۱۴ ماه از افغانستان می باشد؛
- پس از امضای توافقنامه حاضر، مذاکرات و گفتگوها میان دولت افغانستان و "طالب" ها آغاز می گردد؛
- "طالب" ها بهیچیک از اعضایش و به جنگجویان "القاعده" اجازه نمی دهد تا با انجام عملکردهایشان، از سرزمین افغانستان منافع امریکا و متحدینش را مورد تهدید قرار دهند؛
- ایالات متحده و دولت افغانستان به رهایی ۵ هزار تن از زندانیان "طالب" ها و در مقابل، "طالب" هانیز با عمل بالمثل اقدام نموده و به آزادی یک هزار تن زندانی مبادرت می ورزد؛
- امریکا، متحدین و نیروهای ائتلاف به فراخواندن نظامیان باقیمانده شان از افغانستان طی مدت زمان ۱۴ ماه پس از نشر اعلامیه مشترک در مورد تفاهم ایالات متحده و "طالب" ها اقدام می نمایند؛
- قابل یاددانی پنداشته می شود که قوت های نظامی ایالات متحده ۱۹ سال قبل، پس از حملات سپتامبر ۲۰۰۱ به هدف مبارزه علیه تروریسم وارد کشور ما گردیدند. با حصول توافقنامه حاضر در صدد آن شدند تا به طولانی ترین جنگ در تاریخ ایالات متحده نقطه پایان بگذارند.

توضیح بیشتر در مورد یادشده، در نبشته های آتی.

یکشنبه ۱۱ ماه حوت سال ۱۳۹۸ خورشیدی